Zbiór Orzeczeń

OPINIA RZECZNIKA GENERALNEGO
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØE
przedstawiona w dniu 21 lipca 2016 r.[1]

Sprawa C-128/15

Królestwo Hiszpanii
przeciwko

Radzie Unii Europejskiej

Skarga o stwierdzenie nieważności — Rybołówstwo — Rozporządzenie (UE) nr 1367/2014 ustalające uprawnienia do połowów niektórych stad ryb głębinowych — Buławik czarny i buławik siwy — Ryzyko nieprawidłowego raportowania — Uprawnienia do połowów wspólne dla obu gatunków — Klucz rozdziału — Kwoty krajowe — Ważność — Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa — Artykuł 2 ust. 2 — Podejście ostrożnościowe — Artykuł 16 ust. 1 zdanie pierwsze — Zasada względnej stabilności działalności połowowej — Naruszenie

I – **Wprowadzenie**

1. W swojej skardze Królestwo Hiszpanii wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) nr 1367/2014 (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem")[2] z tego powodu, że Rada Unii Europejskiej przekroczyła granice przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych, ustanawiając i przydzielając całkowite dopuszczalne połowy (TAC) wspólne dla buławika czarnego (*coryphaenoides rupestris*) i buławika siwego (*macrourus berglax*) z naruszeniem zasad względnej stabilności, proporcjonalności i równego traktowania.

2. Z powodów, które przedstawię poniżej, uważam, że należy uwzględnić pierwszy zarzut nieważności oparty na naruszeniu zasady względnej stabilności, w związku z czym ograniczę zakres niniejszej opinii do zbadania tego pierwszego zarzutu.

II – **Ramy prawne**

3. Ramy prawne stanowią rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb)[3] zmienione rozporządzeniem (UE) nr 1385/2013[4] (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie WPRyb") oraz zaskarżone rozporządzenie.

1 — Język oryginału: francuski.

2 — Rozporządzenie Rady z dnia 15 grudnia 2014 r. ustalające na lata 2015 i 2016 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. 2014, L 366, s. 1).

3 — Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. 2013, L 354, s. 22).

4 — Rozporządzenie Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 354, s. 86).

A – *Rozporządzenie w sprawie WPRyb*

4. Motywy 35–37 rozporządzenia w sprawie WPRyb mają następujące brzmienie:

„(35) W świetle niepewnego stanu ekonomicznego sektora rybołówstwa oraz faktu, że niektóre społeczności stref przybrzeżnych zależą od połowów, konieczne jest zapewnienie względnej stabilności działalności połowowej poprzez przydzielanie państwom członkowskim uprawnień do połowów w oparciu o przewidywalny udział każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do poszczególnych stad.

(36) Taka względna stabilność działalności połowowej – z uwagi na tymczasową sytuację biologiczną stad – powinna zabezpieczać i w pełni uwzględniać szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, tak jak zdecydowała Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r., w szczególności w załączniku VII do niej.

(37) W tym sensie należy zatem rozumieć pojęcie względnej stabilności”.

5. Artykuł 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb, który określa cele WPRyb, brzmi następująco:

„1. WPRyb zapewnia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.

2. WPRyb stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe i ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morza odbudowywała i zachowywała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów.

[…]”.

6. Artykuł 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia w sprawie WPRyb definiuje podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem jako „podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony gatunku docelowego, gatunków powiązanych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska”.

7. Artykuł 6, zawarty w części III rozporządzenia w sprawie WPRyb, zatytułowanej „Środki ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza”, stanowi:

„1. Aby zrealizować cele WPRyb w zakresie ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza określone w art. 2, Unia przyjmuje środki ochronne określone w art. 7.

2. Przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia Komisja Europejska konsultuje się z odpowiednimi organami doradczymi i odpowiednimi organami naukowymi. Środki ochronne są przyjmowane przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym w stosownych przypadkach sprawozdań sporządzanych przez [Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)] i inne organy doradcze, porad otrzymywanych od komitetów doradczych oraz wspólnych rekomendacji wydawanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18.

[…]”.

8. Artykuł 7 rozporządzenia w sprawie WPRyb, zatytułowany „Rodzaje środków ochronnych”, stanowi:

„1. Środki ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza mogą obejmować między innymi następujące elementy:

[…]

e) środki w zakresie ustalania i przydziału uprawnień do połowów;

[…]”.

9. Artykuł 16 rozporządzenia w sprawie WPRyb, zatytułowany „Uprawnienia do połowów”, stanowi:

„1. Uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim zapewniają względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa. Przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego.

[…]

4. Uprawnienia do połowów ustala się zgodnie z celami określonymi w art. 2 ust. 2 oraz w sposób zgodny z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami ustalonymi zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 1 lit. b) i c).

[…]”.

B – *Zaskarżone rozporządzenie*

10. Motywy 1–4 i 7 zaskarżonego rozporządzenia mają następujące brzmienie:

„(1) Artykuł 43 ust. 3 [TFUE] stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów [uprawnień do połowów].

(2) Rozporządzenie [w sprawie WPRyb] zawiera wymóg przyjęcia środków ochronnych z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w odpowiednich przypadkach, sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF).

(3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Uprawnienia do połowów należy rozdzielić między państwa członkowskie w taki sposób, aby zapewnić każdemu z państw członkowskich względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska i należycie uwzględnić cele [WPRyb] ustanowione w rozporządzeniu [w sprawie WPRyb].

(4) [TAC] należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności z odpowiednimi regionalnymi komitetami doradczymi.

[…]

(7) W odniesieniu do czterech stad buławika czarnego z opinii naukowych i ostatnich dyskusji w ramach Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) wynika, że dane sprawozdawcze dotyczące połowów tego gatunku mogły być nieprawidłowo podane jako połowy buławika siwego. W tym kontekście należy ustanowić TAC obejmujący oba gatunki, wraz z wprowadzeniem raportowania połowów dla każdego gatunku oddzielnie".

11. Zgodnie ze swoim art. 1 zaskarżone rozporządzenie „ustala na lata 2015 i 2016 roczne uprawnienia do połowów stad niektórych gatunków ryb głębinowych dostępne dla statków Unii na wodach Unii oraz niektórych wodach poza terytorium Unii, na których konieczne są limity połowowe".

12. Artykuł 2 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia ustala w szczególności następujące definicje do celów tego rozporządzenia:

„c) [TAC]: oznacza ilość, która może zostać odłowiona i wyładowana co roku w ramach każdego ze stad ryb;

d) »kwota«: oznacza część TAC przydzieloną Unii lub państwu członkowskiemu".

13. Artykuł 3 zaskarżonego rozporządzenia brzmi następująco:

„TAC dla gatunków głębinowych poławianych przez statki Unii na wodach Unii lub na niektórych wodach nienależących do Unii, przydział tych TAC poszczególnym państwom członkowskim oraz warunki funkcjonalnie z nimi związane, w stosownych przypadkach, określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia".

14. Artykuł 5 zaskarżonego rozporządzenia stanowi:

„Ryby ze stad, w odniesieniu do których ustalono TAC, zatrzymuje się na statku lub wyładowuje jedynie wówczas, jeżeli połowów dokonały statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego posiadającego kwotę połowową i kwota ta nie została wyczerpana".

15. Część 2 załącznika do zaskarżonego rozporządzenia nosi tytuł „Roczne uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich w obszarach, w których TAC ustalono w odniesieniu do gatunków i obszarów (w tonach masy w relacji pełnej [żywej masy])".

16. Jeśli chodzi o gatunki buławik czarny i buławik siwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów Vb, VI i VII (zwanych dalej „pierwszym rozpatrywanym obszarem zarządzania") w części 2 załącznika do zaskarżonego rozporządzenia ustalono TAC na 4010 ton w odniesieniu do roku 2015 oraz na 4078 ton w odniesieniu do roku 2016. Na podstawie tych TAC Królestwu Hiszpanii zostały przydzielone kwoty wynoszące 65 ton na rok 2015 i 66 ton na rok 2016.

17. Wyjaśniono ponadto, że wyładunki buławika czarnego nie mogą przekraczać 95% kwoty każdego z państw członkowskich.

18. Jeśli chodzi o gatunki buławik czarny i buławik siwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów VIII, IX, X, XII i XIV (zwanych dalej „drugim rozpatrywanym obszarem zarządzania") w części 2 załącznika do zaskarżonego rozporządzenia ustalono TAC na 3644 ton w odniesieniu do roku 2015 i na 3279 ton w odniesieniu do roku 2016. Na podstawie tych TAC Królestwu Hiszpanii zostały przydzielone kwoty wynoszące 2617 ton na rok 2015 i 2354 ton na rok 2016.

19. Wyjaśniono ponadto, że wyładunki buławika czarnego nie mogą przekraczać 80% kwoty każdego z państw członkowskich.

III – **Okoliczności powstania sporu**

20. Z uwag przedstawionych przez Radę i Komisję wynika, że buławik czarny i buławik siwy to dwa gatunki głębinowe, które gołym okiem można rozróżnić jedynie na podstawie kształtu głowy. Kiedy ryby tego gatunku zostają pozbawione głowy i zamrożone, ich rozróżnienie jest praktycznie niemożliwe.

21. Komisja wyjaśnia, że buławik czarny należy do gatunków docelowych w obu rozpatrywanych obszarach zarządzania, a jego poławianie w tych obszarach jest uregulowane od roku 2003 przez TAC ustalony na szczeblu Unii[5]. Instytucja ta dodaje, że buławik siwy występuje rzadziej w tych obszarach i że przed przyjęciem zaskarżonego rozporządzenia jego poławianie nie podlegało TAC na szczeblu unijnym.

22. Zdaniem Rady i Komisji grupa robocza Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) ds. biologii i oceny głębokowodnych zasobów połowowych, która zebrała się w dniach 4–11 kwietnia 2014 r., w swoim sprawozdaniu z 2014 r. (zwanym dalej „sprawozdaniem grupy roboczej ICES z 2014 r.") wskazała, że została poinformowana o znaczących połowach buławika siwego w poprzednich latach w obszarze Hatton Bank, w szczególności przez hiszpańskie trawlery. Zdaniem tych instytucji sprawozdanie to przedstawiało również znaczne rozbieżności między danymi obserwatorów i oficjalnymi danymi hiszpańskimi dotyczącymi wyładunków buławika czarnego, co wzbudzało pewien niepokój co do możliwości błędnych danych sprawozdawczych związanych z poszczególnymi gatunkami buławika.

23. Treść sprawozdania grupy roboczej ICES z 2014 r. została omówiona we wrześniu 2014 r. przez stały komitet odpowiedzialny za zarządzanie i zagadnienia naukowe NEAFC. Ten stały komitet podkreślił w szczególności, że deklarowana skala działań połowowych buławika siwego w stosunku do buławika czarnego jest „zaskakująca", ponieważ połowy buławika siwego były zwyczajowo niższe. ICES została poproszona o wyjaśnienie, w miarę możliwości, tych działań połowowych. W szczególności ICES poproszono o zbadanie, czy w raportach połowowych mogą pojawiać się błędy lub czy istnieją nowe lub szybko rozrastające się łowiska buławika siwego.

24. Jednocześnie Unia, reprezentowana przez Komisję, Dyrekcję Generalną ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa, wydział C2, również zadała ICES pytanie na ten temat we wrześniu 2014 r.

25. W dniu 3 października 2014 r. Komisja przedstawiła Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustalającego na lata 2015 i 2016 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych. Komisja zaproponowała w szczególności, aby w każdym rozpatrywanym obszarze zarządzania został ustalony wspólny TAC dla buławika czarnego i buławika siwego. Poziom wspólnego TAC został oparty na opinii naukowej ICES dla buławika czarnego, w braku takiej opinii dla buławika siwego. Podobnie, kwoty krajowe przydzielające wspólny TAC zostały określone zgodnie z zasadą względnej stabilności dla samego buławika czarnego.

26. W dniu 7 listopada 2014 r. ICES przedstawiła opinię naukową w celu ustosunkowania się do wniosków NEAFC oraz Unii (zwaną dalej „opinią ICES z dnia 7 listopada 2014 r."). Z opinii tej wynika, że brak jest pewności co do składu, w podziale na stada, deklarowanych połowów buławika czarnego i buławika siwego. W odniesieniu do rozmieszczenia i liczebności obu gatunków buławika ICES wskazała, że występują one zwyczajowo w różnych środowiskach wodnych, ponieważ buławik siwy żyje zazwyczaj w zimniejszych wodach borealnych.

5 — Zobacz rozporządzenie Rady (WE) nr 2340/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustalające możliwości połowowe w odniesieniu do głębinowych zasobów rybnych na lata 2003 i 2004 (Dz.U. 2002, L 356, s. 1).

27. W opinii ICES z dnia 7 listopada 2014 r. podkreślono, że znaczna liczba połowów buławika siwego została zadeklarowana w drugim rozpatrywanym obszarze zarządzania oraz w części pierwszego rozpatrywanego obszaru zarządzania. Połowy handlowe buławika czarnego obserwowane w podstrefach VI i XII są średnio o trzy rzędy wielkości wyższe od połowów buławika siwego. ICES podkreśliła jednak istnienie znaczących różnic, o ponad jeden rząd wielkości, między proporcjami dotyczącymi buławika czarnego i buławika siwego zgłaszanymi w oficjalnych załadunkach a obserwowanymi połowami i badaniami naukowymi prowadzonymi w obszarach połowu buławika siwego.

28. Niemniej jednak w opinii ICES z dnia 7 listopada 2014 r. wskazano, że zarówno dostępne badania, jak i obserwowane dane dostarczają niepotwierdzonych informacji o ograniczonym zakresie czasowym i przestrzennym. ICES stwierdziła zatem konieczność szerszego zgromadzenia danych o połowach i nakładach połowowych buławika siwego, gdyby NEAFC i Unia zamierzały uregulować te połowy.

29. W poniedziałek 10 listopada 2014 r. Rada przeprowadziła dyskusję nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia przedłożonym przez Komisję w dniu 3 października 2014 r. Dyskusje Rady zaowocowały propozycją tekstu kompromisu przedstawionego przez prezydencję w porozumieniu z Komisją. Zasadniczo kompromis ten polegał na zwiększeniu poziomu TAC ustalonych początkowo dla buławika czarnego, tak aby uwzględnić ich rozszerzenie na buławika siwego.

30. Z uwag Rady wynika, że w praktyce owo uzupełnienie zostało obliczone na podstawie średniej różnicy między połowami buławika siwego i połowami buławika czarnego. I tak, dla pierwszego rozpatrywanego obszaru zarządzania, ponieważ w opinii naukowej ICES zasugerowano TAC w wysokości 3794 ton odnośnie do buławika czarnego, a szacowana średnia wartość roczna połowów buławika siwego w tym obszarze stanowiła 5,7% średniej wartości rocznej połowów buławika czarnego, ilość 3794 ton została zwiększona o 216 ton (to jest 5,7% z 3794 ton), co dawało ostateczną ilość 4040 ton. Ta sama metoda została zastosowana w odniesieniu do drugiego rozpatrywanego obszaru zarządzania, w którym szacowana wartość roczna połowów buławika siwego wynosiła 25,6% szacowanej średniej wartości rocznej połowów buławika czarnego.

31. Ustalone w ten sposób TAC zostały rozdzielone między zainteresowane państwa członkowskie zgodnie z kluczem rozdziału odpowiadającym względnej stabilności w odniesieniu do buławika czarnego. W konsekwencji kwoty Królestwa Hiszpanii stanowiły 1,62% i 71,8% wspólnych TAC ustalonych, odpowiednio, dla pierwszego i drugiego obszaru zarządzania objętych rozporządzeniem.

32. W dniu 15 grudnia 2014 r. osiągnięto polityczne porozumienie na podstawie kompromisu prezydencji, po jego nieznacznej modyfikacji. Wszystkie delegacje wyraziły poparcie dla tego porozumienia politycznego, z wyjątkiem delegacji hiszpańskiej i portugalskiej, które przedstawiły oświadczenie do protokołu Rady. W oświadczeniu tym Królestwo Hiszpanii stwierdza między innymi, że przydział wspólnych TAC ustalonych dla buławika czarnego i buławika siwego narusza zasadę względnej stabilności opartą na historycznych połowach każdego państwa członkowskiego.

33. Zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte w brzmieniu wynikającym z tego politycznego porozumienia i zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym w dniu 20 grudnia 2014 r. Rozporządzenie weszło w życie następnego dnia po opublikowaniu.

IV – **Żądania stron**

34. Królestwo Hiszpanii wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia oraz

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

35. Rada wnosi do Trybunału o:

— oddalenie skargi w całości oraz

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

36. Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2015 r. Komisja została dopuszczona do udziału w sprawie w charakterze interwenienta popierającego żądania Rady.

V – **W przedmiocie skargi**

37. Na wstępie należy uściślić zakres skargi wniesionej przez Królestwo Hiszpanii.

38. Mimo że formalnie celem skargi wniesionej przez Królestwo Hiszpanii jest stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w całości, podniesione zarzuty nieważności dotyczą wyłącznie przepisów załącznika do tego rozporządzenia, które ustalają i przydzielają TAC wspólne dla gatunków buławik czarny i buławik siwy[6] (zwanych dalej „zaskarżonymi przepisami"), jak słusznie zauważyła Rada. Podczas rozprawy Królestwo Hiszpanii potwierdziło, że zakres jego skargi ogranicza się do tych przepisów.

39. Królestwo Hiszpanii podnosi trzy zarzuty nieważności dotyczące, odpowiednio, naruszenia zasady względnej stabilności, naruszenia zasady proporcjonalności oraz naruszenia zasady niedyskryminacji.

40. W ramach pierwszego zarzutu nieważności Królestwo Hiszpanii wskazuje na istnienie dwóch błędów popełnionych przez Radę przy ustalaniu uprawnień do połowów w odniesieniu do buławika czarnego i buławika siwego.

41. Zgodnie z pierwszą częścią wspomnianego zarzutu pierwszego decyzja Rady ustalająca wspólne TAC dla buławika czarnego i buławika siwego została oparta na dowodach niezgodnych ze stanem faktycznym.

42. Zgodnie z drugą częścią owego zarzutu pierwszego klucz rozdziału zastosowany przez Radę do wspólnych TAC ustalonych w odniesieniu do buławika czarnego i buławika siwego narusza zasadę względnej stabilności. Ze względów przedstawionych poniżej proponuję, aby Trybunał uwzględnił drugą część tego pierwszego zarzutu i w konsekwencji stwierdził nieważność zaskarżonych przepisów.

43. Zanim zajmę się badaniem tych dwóch części, chciałbym uściślić rodzaj powiązań istniejących pomiędzy rozporządzeniem w sprawie WPRyb i zaskarżonym rozporządzeniem. Rozporządzenie w sprawie WPRyb ustanawia ogólne warunki w zakresie WPRyb, w tym cele i zobowiązania, których musi przestrzegać prawodawca Unii w tej dziedzinie. Zaskarżone rozporządzenie stanowi natomiast szczególny środek przyjęty przez tego prawodawcę dla osiągnięcia celów określonych w rozporządzeniu w sprawie WPRyb, polegających na określeniu uprawnień do połowów dotyczących niektórych stad ryb głębinowych na lata 2015 i 2016[7].

6 — Zobacz pkt 15–19 niniejszej opinii.

7 — Dla pełnego obrazu sytuacji chciałbym wyjaśnić, że zaskarżone rozporządzenie wchodzi w zakres stosowania WPRyb określony w art. 1 rozporządzenia w sprawie WPRyb.

44. Pomiędzy tymi dwoma aktami istnieje zatem hierarchia w tym znaczeniu, że zaskarżone rozporządzenie powinno być zgodne z celami i zobowiązaniami określonymi w rozporządzeniu w sprawie WPRyb, co potwierdza motyw 3 zaskarżonego rozporządzenia. Wobec tego przy przyjmowaniu zaskarżonego rozporządzenia Rada była zobowiązana do poszanowania zasady względnej stabilności określonej w art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie WPRyb, czego żadna ze stron nie zakwestionowała.

A – *W przedmiocie pierwszej części zarzutu pierwszego, że decyzja Rady o ustaleniu wspólnych TAC dla buławika czarnego i buławika siwego została oparta na dowodach niezgodnych ze stanem faktycznym*

45. Królestwo Hiszpanii podnosi, że wbrew temu, co zostało stwierdzone w motywie 7 zaskarżonego rozporządzenia, opinia naukowa NEAFC nie jest wiążąca w odniesieniu do kwestii, czy konieczne było określenie wspólnego TAC dla buławika czarnego i buławika siwego.

46. Królestwo Hiszpanii przypomina, że Unia i NEAFC zwróciły się do ICES o wydanie opinii na temat, czy oba te gatunki buławika mogą występować razem w rozpatrywanych obszarach zarządzania i czy połowy buławika czarnego mogły być nieprawidłowo deklarowane jako połowy buławika siwego.

47. Według Królestwa Hiszpanii w opinii ICES z dnia 7 listopada 2014 r. podkreślono, że na podstawie dostępnych danych nie jest możliwe zajęcie stanowiska w kwestii istnienia połowów dotyczących buławika siwego.

48. Królestwo Hiszpanii wnioskuje z tego, że Rada przekroczyła przysługujący jej zakres uznania, ustalając wspólne TAC dla buławika czarnego i buławika siwego, podczas gdy w opinii ICES z dnia 7 listopada 2014 r. wskazano, że dostępne dane nie wykazują, iż oba te gatunki żyją w rozpatrywanych obszarach zarządzania i że w związku z tym mogą być poławiane razem.

49. Uważam, że należy oddalić powyższy argument jako bezpodstawny z następujących względów.

50. Po pierwsze, chciałbym przypomnieć utrwalone orzecznictwo, zgodnie z którym Rada ma obowiązek przeprowadzić ocenę złożonej sytuacji ekonomicznej przy określaniu TAC i rozdzielaniu uprawnień połowowych między państwa członkowskie. W podobnych okolicznościach uznanie, jakim dysponuje Rada, ma zastosowanie nie tylko do rodzaju i zakresu przepisów, które mają zostać przyjęte, ale również w pewnym stopniu do stwierdzenia podstawowych danych. Kontrolując wykonywanie takiej kompetencji, sąd powinien ograniczyć się do zbadania, czy nie jest ono dotknięte oczywistym błędem lub nadużyciem władzy, czy też dany organ nie przekroczył w sposób oczywisty granic przysługującego mu uznania [8].

51. Po drugie, art. 2 ust 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb stanowi, że „WPRyb stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe". Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 8 tego rozporządzenia podejście to oznacza, że brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania mających na celu ochronę gatunków docelowych, gatunków powiązanych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska. Ponadto w art. 16 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia wyjaśniono, że uprawnienia do połowów ustala się zgodnie z celami określonymi w art. 2 ust. 2 tegoż rozporządzenia.

8 — Wyroki: z dnia 19 lutego 1998 r., NIFPO i Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, pkt 41, 42); z dnia 5 października 1999 r., Hiszpania/Rada (C-179/95, EU:C:1999:476, pkt 29); z dnia 25 października 2001 r., Włochy/Rada (C-120/99, EU:C:2001:567, pkt 44); z dnia 30 marca 2006 r., Hiszpania/Rada (C-87/03 i C-100/03, EU:C:2006:207, pkt 38).

52. Na podstawie powyższych przepisów wnioskuję, że Rada, działając na wniosek Komisji[9], jest – nawet w braku odpowiednich informacji naukowych – uprawniona do przyjęcia środków zarządzania niezbędnych dla ochrony gatunku, a w szczególności środków ograniczających uprawnienia połowowe.

53. W związku z powyższym i wbrew temu, co twierdzi Królestwo Hiszpanii, Rada jest uprawniona do przyjęcia TAC wspólnego dla buławika czarnego i buławika siwego nawet w braku „jednoznacznych" danych naukowych na temat występowania i połowów obu tych gatunków w rozpatrywanych obszarach zarządzania.

54. Po trzecie, potwierdzenie takiej interpretacji znajduję w treści art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb, zgodnie z którym środki ochronne są przyjmowane *przy uwzględnieniu* dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych. Obowiązek „uwzględnienia" takiej opinii nie oznacza, moim zdaniem, obowiązku powstrzymania się od działania, jeżeli opinia nie jest jednoznaczna.

55. W tym względzie Trybunał orzekł już w podobnym kontekście, że środki ochronne nie muszą być w pełni zgodne z opiniami naukowymi oraz że brak takiej opinii lub jej niejednoznaczny charakter nie może przeszkodzić Radzie w przyjęciu środków, które uważa za niezbędne do osiągnięcia celów WPRyb[10].

56. Po czwarte, podkreślam, że Komisja i Rada dysponowały opiniami naukowymi, a mianowicie sprawozdaniem grupy roboczej ICES z 2014 r. oraz opinią ICES z dnia 7 listopada 2014 r., w których była mowa o raportach o znaczących połowach buławika siwego w rozpatrywanych obszarach zarządzania[11].

57. We wspomnianych opiniach nie rozstrzygnięto jednak kwestii, czy owe raporty odzwierciedlają pojawienie się nowych połowów buławika siwego czy praktyki błędnego raportowania połowów buławika czarnego. Taka praktyka, polegająca na raportowaniu połowów buławika czarnego jako połowów buławika siwego, stanowi ryzyko unicestwienia skuteczności TAC ustalonych dla buławika czarnego. To ryzyko jest tym większe, że – jak podkreśliły Rada i Komisja bez sprzeciwu ze strony Królestwa Hiszpanii – niemożliwe jest odróżnienie gołym okiem buławika czarnego od buławika siwego, gdy ryba została pozbawiona głowy i zamrożona[12].

58. Jak podniosły Rada i Komisja, w zaskarżonym rozporządzeniu ustalono TAC wspólny dla buławika czarnego i buławika siwego właśnie w celu przeciwdziałania temu zagrożeniu. Taka intencja jasno wynika z motywu 7 tego rozporządzenia.

59. W tych okolicznościach oraz uwzględniając szeroki zakres uznania, jakim dysponuje prawodawca Unii w dziedzinie WPRyb, a także ciążący na nim obowiązek stosowania podejścia ostrożnościowego[13], uważam, że wbrew temu, co twierdzi Królestwo Hiszpanii, Rada nie przekroczyła granic przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych, przyjmując TAC wspólne dla buławika czarnego i buławika siwego.

60. W związku z powyższym pierwszą część pierwszego zarzutu nieważności należy, moim zdaniem, oddalić jako bezpodstawną.

9 — Zobacz w tym względzie art. 43 ust. 3 TFUE: „Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczące ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów".

10 — Zobacz analogicznie wyrok z dnia 24 listopada 1993 r., Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, pkt 30, 31).

11 — Zobacz pkt 22–28 niniejszej opinii.

12 — Zobacz pkt 20 niniejszej opinii.

13 — Zobacz pkt 50 i 51 niniejszej opinii.

B – *W przedmiocie drugiej części zarzutu pierwszego, że klucz rozdziału zastosowany przez Radę do wspólnych TAC ustalonych dla buławika czarnego i buławika siwego narusza zasadę względnej stabilności*

61. W ramach drugiej części zarzutu pierwszego Królestwo Hiszpanii podnosi, że ani Komisja, ani Rada nie wzięły pod uwagę historycznych połowów buławika siwego w celu określenia klucza rozdziału zastosowanego do wspólnych TAC ustalonych dla tego gatunku i buławika czarnego. W związku z tym kwoty krajowe określone w zaskarżonych przepisach naruszają zasadę względnej stabilności, która wymaga, aby został uwzględniony przydział historycznych połowów pomiędzy floty wszystkich państw członkowskich w odniesieniu do każdego rozpatrywanego gatunku.

62. W praktyce Królestwo Hiszpanii utrzymuje, że wspólne kwoty połowowe, które zostały mu przyznane w odniesieniu do buławika czarnego i buławika siwego, powinny być wyższe, ponieważ flota hiszpańska wykonała znaczną część połowów buławika siwego w latach 2009–2013. Zdaniem Królestwa Hiszpanii szkoda poniesiona przez flotę hiszpańską z powodu tego domniemanego naruszenia zasady względnej stabilności wynosi 346 926 EUR.

63. Ani Rada, ani Komisja nie zakwestionowały okoliczności, że w celu ustalenia wspólnych TAC będących przedmiotem sporu nie zostały uwzględnione połowy historyczne odnoszące się do buławika siwego. Jest bowiem bezsporne, że połowy te zostały rozdzielone między państwa członkowskie zgodnie z kluczem rozdziału odzwierciedlającym względną stabilność jedynie dla buławika czarnego [14].

64. Wobec powyższego należy ustalić, czy – jak twierdzi Królestwo Hiszpanii – zasada względnej stabilności obligowała prawodawcę Unii do uwzględnienia połowów historycznych buławika siwego do celów rozdzielenia tych wspólnych TAC.

65. W tym względzie zwracam uwagę, że rozporządzenie w sprawie WPRyb nie zawiera definicji pojęcia względnej stabilności. Niemniej jednak zgodnie z motywem 36 tego rozporządzenia taka względna stabilność działalności połowowej „powinna zabezpieczać i w pełni uwzględniać szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności”.

66. Trybunał był zresztą wielokrotnie proszony o wykładnię pojęcia względnej stabilności. W tym kontekście Trybunał orzekł, że cel kwot połowowych polega na zapewnieniu każdemu państwu członkowskiemu udziału w TAC ustalonych w ramach WPRyb, określonego głównie na podstawie połowów, które były dokonywane przed wprowadzeniem systemu kwot połowowych w ramach tradycyjnej działalności połowowej i z których czerpały korzyści lokalna ludność zależna od rybołówstwa i powiązane z nim gałęzie przemysłu tego państwa członkowskiego [15].

14 — Zobacz pkt 25 i 31 niniejszej opinii.

15 — Wyroki: z dnia 14 grudnia 1989 r., Agegate (C-3/87, EU:C:1989:650, pkt 24); z dnia 14 grudnia 1989 r., Jaderow i in. (C-216/87, EU:C:1989:651, pkt 23); z dnia 19 lutego 1998 r., NIFPO i Northern Ireland Fishermen’s Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, pkt 47).

67. Z powyższego wynika moim zdaniem, że zasada względnej stabilności obliguje prawodawcę Unii do uwzględnienia połowów historycznych państw członkowskich przy określaniu kwot przypadających każdemu państwu członkowskiemu w związku z ustaleniem TAC. Ponadto w przypadku ustalenia TAC wspólnego dla wielu gatunków do prawodawcy Unii należy uwzględnienie połowów historycznych *każdego* rozpatrywanego gatunku. Obowiązek ten wynika jednocześnie z treści art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie WPRyb [16], z orzecznictwa Trybunału [17] oraz z logiki przyświecającej zasadzie względnej stabilności [18].

68. W konsekwencji, nie uwzględniając połowów historycznych buławika siwego przy określaniu kwot przypadających każdemu państwu członkowskiemu w związku z ustaleniem TAC wspólnych dla tego gatunku i buławika czarnego, Rada naruszyła zasadę względnej stabilności.

69. Podkreślam, że Rada i Komisja wyraźnie przyznały, że połowy historyczne stanowią jeden z czynników, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu klucza rozdziału TAC między państwa członkowskie. Jednakże obie te instytucje podnoszą wiele argumentów mających wykazać, że zaskarżone przepisy nie naruszają zasady względnej stabilności lub przynajmniej, że to ewentualne naruszenie jest uzasadnione.

70. Po pierwsze, Rada i Komisja twierdzą, że cel związany z ochroną buławika czarnego uzasadnia przydzielenie wspólnego TAC ustalonego dla tego gatunku i buławika siwego z poszanowaniem celu względnej stabilności w odniesieniu jedynie do buławika czarnego.

71. W moim przekonaniu powyższy argument jest bezpodstawny z następujących względów. Po pierwsze, właściwe przepisy rozporządzenia w sprawie WPRyb stoją na przeszkodzie takiej wykładni. Zgodnie z art. 16 ust. 4 tego rozporządzenia cel związany z ochroną powinien być przestrzegany przy *ustalaniu* uprawnień do połowów [19]. Cel ten nie ma natomiast znaczenia w chwili *przydziału* uprawnień do połowów. Artykuł 16 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi bowiem, że zasada względnej stabilności powinna być przestrzegana przy każdym przydzielaniu uprawnień do połowów państwom członkowskim, nie wymieniając na tym etapie celu ochronnego [20].

72. Po drugie, z praktycznego punktu widzenia ochrona gatunku takiego jak buławik czarny została zapewniona przy ustalaniu TAC dotyczącego tego gatunku, a nie przy przydzielaniu tego TAC państwom członkowskim. W zakresie ochrony gatunku nie ma bowiem znaczenia, czy buławik czarny został złowiony przez statek pływający pod banderą hiszpańską czy przez statek pływający pod dowolną banderą.

73. Podsumowując, oba te cele pojawiają się na dwóch odrębnych etapach, czyli na etapie określania i na etapie przydzielania uprawnień do połowów, co oznacza, że cel ochronny nie może uzasadniać naruszenia zasady względnej stabilności na etapie przydziału.

16 — „Uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim zapewniają względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu *do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa*" (wyróżnienie moje).

17 — Wyrok z dnia 18 kwietnia 2002 r., Hiszpania/Rada (C-61/96, C-132/97, C-45/98 i C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, pkt 39): „Do celów stosowania zasady względnej stabilności możliwości połowowe każdego stada ryb, zdefiniowanego jako ryby określonego gatunku znajdujące się w danym obszarze geograficznym, należy oceniać indywidualnie. Z art. art. 8 ust. 4 lit. ii) rozporządzenia nr 3760/92 wynika bowiem, że względna stabilność działalności połowowej powinna być zapewniona w każdym państwie członkowskim »w odniesieniu do każdego przedmiotowego stada«".

18 — Ponieważ rozdział połowów historycznych między państwa członkowskie różni się dla każdego gatunku, samo uwzględnienie połowów historycznych jednego z dwóch gatunków stanowiących przedmiot wspólnego TAC nie pozwoli zagwarantować względnej stabilności działalności połowowej w odniesieniu do drugiego gatunku.

19 — Na podstawie art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia ów cel w zakresie ochrony powinien również przyświecać przyjmowaniu środków ochronnych określonych w art. 7 rozporządzenia w sprawie WPRyb,.

20 — Zobacz analogicznie wyrok z dnia 24 listopada 1993 r., Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, pkt 50). Trybunał orzekł w nim, że środka ograniczającego korzystanie z dryfujących sieci skrzelowych nie można uznać za niezgodny z zasadą względnej stabilności, ponieważ wspomniana zasada dotyczy wyłącznie przydzielania poszczególnym państwom członkowskim wielkości połowów dostępnych dla Unii w odniesieniu do każdego danego stada ryb.

74. Chciałbym ponadto wyjaśnić, że Rada zapobiegła zagrożeniu związanemu z nadmiernym poławianiem buławika czarnego wynikającym ze zwiększenia poziomu spornych TAC [21] poprzez ograniczenie wyładunków buławika czarnego, odpowiednio, do 95% i 80% kwot przydzielonych każdemu państwu członkowskiemu [22].

75. Po drugie, Rada podniosła, że nie była zobowiązana do zmiany klucza rozdziału ustalonego w odniesieniu do buławika czarnego przy rozszerzaniu spornych TAC na buławika siwego, ponieważ takie rozszerzenie, zdaniem Rady, doprowadziłoby nie do ustanowienia nowych uprawnień do połowów w rozumieniu art. 16 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie WPRyb, ale raczej do utrzymania istniejących uprawnień połowowych.

76. Przypomnę w tym względzie, że art. 16 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie WPRyb stanowi, iż przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego [23]. Tym samym wspomniany obowiązek uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego ma zastosowanie wyłącznie do *nowych* uprawnień połowowych.

77. Artykuł 16 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie WPRyb nie ustanawia natomiast żadnego rozróżnienia ze względu na nowy lub istniejący charakter uprawnień do połowów. A zatem obowiązek przestrzegania zasady względnej stabilności ma zastosowanie zarówno do *nowych*, jak i do *istniejących* uprawnień do połowów [24].

78. Z powyższego wynika, że Rada była w każdym wypadku zobowiązana do przestrzegania zasady względnej stabilności przy ustalaniu spornych TAC dla buławika czarnego i buławika siwego, i to niezależnie od uznania tych TAC za nowe lub istniejące uprawnienia połowowe [25].

79. W tym kontekście Komisja powołuje się również na orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym, po pierwsze, wymóg względnej stabilności należy rozumieć jako utrzymanie stałego udziału wyznaczonego każdemu z państw członkowskich, a po drugie, przyjęty początkowo klucz rozdziału ma nadal zastosowanie *do czasu przyjęcia rozporządzenia zmieniającego* [26].

80. W ramach niniejszej sprawy moim zdaniem trudno podważyć, że w rozumieniu przywołanego powyżej orzecznictwa „rozporządzenie zmieniające" zostało przyjęte, ponieważ Rada przyjęła rozporządzenie zmieniające TAC ustalone dla buławika czarnego, rozszerzając je na buławika siwego. W związku z tym Rada nie może opierać się na tym orzecznictwie w celu twierdzenia, że przyjęty początkowo klucz rozdziału w odniesieniu do buławika czarnego powinien mieć nadal zastosowanie, mimo że zmieniła ona sporne TAC, rozszerzając je na buławika siwego.

21 — Zobacz pkt 29 i 30 niniejszej opinii.

22 — Zobacz pkt 17 i 19 niniejszej opinii.

23 — W przedmiocie obowiązku uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego przy przydzielaniu nowych uprawnień połowowych, zob. wyrok z dnia 8 listopada 2007 r., Hiszpania/Rada (C-141/05, EU:C:2007:653, pkt 87 i nast.).

24 — Innymi słowy, obowiązek uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego przy przydzielaniu *nowych* uprawnień do połowów uzupełnia, a nie zastępuje, obowiązek zapewnienia względnej stabilności działalności połowowej przy przydzielaniu wszystkich uprawnień do połowów. Wykładnia, zgodnie z którą zasada względnej stabilności miałaby zastosowanie nie do przydziału *nowych* uprawnień połowowych, ale tylko do *istniejących* uprawnień połowowych, prowadziłaby do nielogicznej sytuacji, w której niezgodny z zasadą względnej stabilności klucz rozdziału mógłby zostać uchylony tylko wtedy, gdy dane uprawnienia do połowów przestają być nowe i stają się istniejące.

25 — Dodam posiłkowo, że argumentowi Rady, zgodnie z którym sporne TAC ograniczają się do utrzymania istniejących uprawnień połowowych, zdaje się przeczyć okoliczność, iż wspomniane TAC obejmują po raz pierwszy gatunek buławik siwy, w związku z czym w moim przekonaniu stanowią nowe uprawnienia połowowe. Z wcześniej wspomnianych względów wyjaśnienie to pozostaje jednak bez wpływu na ciążący na Radzie obowiązek przestrzegania zasady względnej stabilności ustanowiony w art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie WPRyb.

26 — Zobacz w szczególności wyroki: z dnia 16 czerwca 1987 r., Romkes (46/86, EU:C:1987:287, pkt 17); z dnia 13 października 1992 r., Portugalia i Hiszpania/Rada (C-63/90 i C-67/90, EU:C:1992:381, pkt 26); z dnia 30 marca 2006 r., Hiszpania/Rada (C-87/03 i C-100/03, EU:C:2006:207, pkt 27); z dnia 8 listopada 2007 r., Hiszpania/Rada (C-141/05, EU:C:2007:653, pkt 86).

81. W tym kontekście okoliczności niniejszej sprawy różnią się zasadniczo od okoliczności spraw, w których Trybunał zatwierdził w świetle zasady względnej stabilności praktykę Rady polegającą na niezmienianiu ustalonego początkowo klucza rozdziału. W istocie, żadna z tych spraw nie dotyczyła zmiany przez Radę istniejącego TAC w celu rozszerzenia go na inny gatunek ryb [27].

82. Po trzecie, zarówno Rada, jak i Komisja podnoszą, że były zmuszone zastosować klucz rozdziału ustalony dla buławika czarnego ze względu na brak wiarygodnych danych dotyczących połowów buławika siwego w rozpatrywanych obszarach zarządzania.

83. Powyższy argument mnie nie przekonuje z następujących względów.

84. Po pierwsze, nie ulega wątpliwości, że Rada i Komisja dysponowały danymi dotyczącymi połowów buławika siwego w rozpatrywanych obszarach zarządzania, ujętymi w szczególności w sprawozdaniu grupy roboczej ICES z 2014 r. oraz w opinii ICES z dnia 7 listopada 2014 r. [28], co Rada wyraźnie przyznała podczas rozprawy.

85. Wspomnianą okoliczność tym trudniej podważyć, że uzupełnienie dodane do TAC początkowo ustalonych tylko dla buławika czarnego w celu uwzględnienia rozszerzenia TAC na buławika siwego zostało obliczone przez Radę na podstawie średniej różnicy między wyładunkiem buławika siwego i wyładunkiem buławika czarnego [29].

86. Dodam, że w każdym przypadku w ramach korzystania z przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych przypomnianych w pkt 50 niniejszej opinii Rada mogła zinterpretować będące w jej posiadaniu dane dotyczące połowów historycznych buławika siwego. Tym samym Rada mogła w szczególności ocenić wiarygodność tych danych, zwracając się w razie potrzeby do Królestwa Hiszpanii w tej kwestii. Po przeprowadzeniu takiej oceny Rada mogła również wykluczyć dane, co do których miała prawo podejrzewać, że wynikały z nieuczciwego lub błędnego raportowania.

87. Uważam jednak, że wspomniane uprawnienia dyskrecjonalne, których granice wyznacza obowiązek przestrzegania zasady względnej stabilności, nie pozwalały Radzie na całkowite pominięcie danych dotyczących połowów historycznych buławika siwego, którymi to danymi dysponowała w chwili określania klucza rozdziału wspólnych TAC ustalonych dla tego gatunku i buławika czarnego.

88. W świetle powyższych rozważań uważam, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonych przepisów, ponieważ przydzielają wspólne TAC ustalone dla buławika czarnego i buławika siwego z naruszeniem zasady względnej stabilności.

89. Ponieważ należy uwzględnić drugą część zarzutu pierwszego, nie jest konieczne badanie zasadności dwóch pozostałych zarzutów podniesionych przez Królestwo Hiszpanii na poparcie jego skargi.

27 — W ramach tych spraw Trybunał wykluczył w szczególności istnienie po stronie Rady obowiązku zmiany klucza rozdziału w przypadku, gdy inne państwa członkowskie nie wykorzystały swoich kwot (zob. wyroki: z dnia 16 czerwca 1987 r., Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, pkt 14; z dnia 13 października 1992 r., Portugalia i Hiszpania/Rada, C-63/90 i C-67/90, EU:C:1992:381, pkt 38), gdy nowe państwa członkowskie przystąpiły do Unii Europejskiej (zob. wyroki: z dnia 13 października 1992 r., Portugalia i Hiszpania/Rada, C-63/90 i C-67/90, EU:C:1992:381, pkt 31–35, z dnia 30 marca 2006 r., Hiszpania/Rada, C-87/03 i C-100/03, EU:C:2006:207, pkt 28–32) lub też gdy zwiększyły się uprawnienia połowowe (zob. wyroki: z dnia 13 października 1992 r., Portugalia i Hiszpania/Rada, C-63/90 i C-67/90, EU:C:1992:381, pkt 27–30; z dnia 13 października 1992 r., Hiszpania/Rada, C-73/90, EU:C:1992:384, pkt 27–29).

28 — Zobacz pkt 22–28 i 56–58 niniejszej opinii.

29 — Zobacz pkt 29 i 30 niniejszej opinii.

C – *W przedmiocie utrzymania w mocy skutków zaskarżonych przepisów*

90. Mimo że Rada o to nie wnosiła, w przypadku gdyby Trybunał uznał, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonych przepisów, uważam za konieczne utrzymanie w mocy skutków tych przepisów [30].

91. W tym względzie przypominam, że zgodnie z art. 264 akapit drugi TFUE Trybunał może, jeśli uzna to za niezbędne, wskazać, jakie skutki aktu, o którego nieważności orzekł, powinny być uważane za ostateczne.

92. W niniejszej sprawie stwierdzenie nieważności zaskarżonych przepisów, które ustalają i przydzielają wspólne TAC dla buławika czarnego i buławika siwego, może mieć istotne negatywne konsekwencje dla ochrony tych gatunków, ponieważ ich poławianie nie podlegałoby już uregulowaniu od chwili ogłoszenia wyroku w sprawie do czasu wejścia w życie nowych przepisów ustalających uprawnienia do połowów w odniesieniu do wspomnianych gatunków.

93. W związku z tym jestem zdania, że skutki tych przepisów powinny zostać utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nowych przepisów ustalających i przydzielających uprawnienia do połowów w odniesieniu do buławika czarnego i buławika siwego zgodnie z zasadą względnej stabilności.

VI – **Wnioski**

94. W świetle całości powyższych rozważań proponuję, aby Trybunał:

— uwzględnił skargę, a w konsekwencji stwierdził nieważność przepisów załącznika do rozporządzenia Rady (UE) nr 1367/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. ustalającego na lata 2015 i 2016 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych, które ustalają i przydzielają roczne uprawnienia do połowów w odniesieniu do gatunków buławik czarny (*coryphaenoides rupestris*) i buławik siwy (*macrourus berglax*) na wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów Vb, VI i VII oraz na wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów VIII, IX, X, XII i XIV;

— utrzymał w mocy skutki tych przepisów do czasu wejścia w życie w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nowych przepisów ustalających i przydzielających uprawnienia do połowów w odniesieniu do buławika czarnego i buławika siwego zgodnie z zasadą względnej stabilności, oraz

— obciążył Radę Unii Europejskiej kosztami postępowania, przy czym Komisja Europejska pokryje własne koszty.

30 — Trybunał skorzystał z prawa do podniesienia z urzędu konieczności utrzymania skutków zaskarżonych przepisów między innymi w wyrokach: z dnia 7 września 2006 r., Hiszpania/Rada (C-310/04, EU:C:2006:521, pkt 138–141) oraz z dnia 22 października 2013 r., Komisja/Rada (C-137/12, EU:C:2013:675, pkt 78–81).